

ה' אמר לבלעם שכשהוא יפתח את פיו לא יהיה פיו ברשותו

**אָמַר לִיה קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, רָשַׁע, אֶתְ חָשִׁיב דְּעַל יִדְּהּ
יְהֵא וְיִתְקַיִים בְּרָכָה בְּבִנִי, אוּ אִפְכָּא.** אמר לו הקב"ה,

רשע, אתה חושב שעלי ידך תתקיים הברכה בבני או ח"ו תסתלק מהם הברכה **לָא
צְרִיכִין אֵינּוּן לָךְ, כְּמָה דְּאִמְרִין לְצַרְעָה** אין הם צריכים לך כמו
שואמרים לצרעה לא מדובשך ולא מעוקצך **וְכוּ'. אֵלָא אֶתְ שׁוּב אֶל
בְּלָק, וְכֵד תִּפְתַּח פּוּמָךְ, לָא יְהֵא בְּרִשׁוּתָךְ. וְלָא בְּפּוּמָךְ
תִּלְיִיא מְלוּלָא, אֵלָא** אלא אתה תשוב אל בלק וכאשר תפתח את פך לא יהיה
הפה ברשותך ולא בפך תלוי הדיבור שיצא ממנו **אֵלָא וְכֵה תִּדְבֵּר. הֲרִי כ"ה,
דִּזְמִינָא לְבָרְכָא לֹון** השכינה הנקראת כה ומזומנת להשפיע לישראל ברכה
היא תדבר. **כֹּה, תִּמְלִל בְּרָכָה דְּבִנִי, דְּכֵד תִּפְתַּח פּוּמָךְ,
הִיא תִּמְלִל מְלִין, לְאַתְקִימָא עַל בְּנִי, דְּלָא אֶשְׁבּוּק
מְלִין לָךְ** השכינה היא תדבר את הברכות שיתקיימו בבני ולא אניח לך את הברכות
האלו לך שאתה תדבר אותן.

בלעם במקום לקלל – ברך את עם ישראל

תָּא חֲזִי דְּכֵד הוּא, בא וראה שכך הוא **פִּיּוֹן דְּאַתָּא לְבָלָק, וּבְלָק
שָׁמַע כָּל אֵינּוּן מְלִין, הָוָה חָשִׁיב דְּהָא מְפּוּמִּיה
דְּבִלְעָם נִפְקִין,** כיון שבא בלעם לבלק ובלק שמע את כל הדיבורים שיצאו מפיו
חשב בלק שבלעם עצמו דיבר אותם **אָמַר, לְקוּב אוּיְבִי לְקַחְתִּידָּא** אמר

לו בלק אני לקחתי אותך לקלל את אויבי ואתה ברכת אותם. **אָמַר בְּלָעַם. סָב אֵלַיִן חֲרָשִׁין בִּידְךָ, בְּגִין לְאַעְכָּבָא הָכָא לְהָאִי כֹה** אמר לו בלעם קח את הכשפים האלו בידך כדי לעכב את השכינה הנקראת כה שלא תפריעני לקללם, **וְאִי אַתָּה תִּיכּוּל לְאַעְכָּבָא** (ס"א לְאַעְקָרָא) **לָהּ לְהָאִי בְּהָאִי חֲרָשִׁין, אֲנָא אֶעְקֹר לָהּ מֵאִינוֹן מְלִין דְּהִיא אִמְרָה.** ואם אתה יכול לעקור אותה באלו הכשפים שלא תהיה עם ישראל אני אוכל לעקור את הברכות שהיא אמרה להם.

לפי שבלעם הרשע רצה לעקור את השכינה הנקראת כ"ה מדד לו הקב"ה כמדתו שירים קולו יותר בדברי ברכותיה של השכינה **מַה פְּתִיב וְזֶה מַה שְׁכָתוּב שְׁאֵמַר בְּלָעַם לְבָלַק הִתְיַצַּב כֹּה עַל עוֹלָתְךָ, בְּהָאִי, וּבְאֵלַיִן חֲרָשִׁין, הִתְעַכֵּב לָהּ** באלו הכשפים תעכב את השכינה הנקראת כ"ה על הקרבן שלך שאתה מקריב כדי לחברה אל החיצונים, **וְאִנְכִּי אֶקְרָה כ"ה, פְּלוּמֵר, אֶעְקֹר לָהּ מֵאֵלַיִן מְלִין** ואני אעקור אותה מאלו הדיבורים. **אָמַר לִיהָ קִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, רְשָׁע, אֲנָא אֶעְקֹר לָךְ** אמר לו הקב"ה, רשע, אני אעקור אותך. **מַה פְּתִיב בְּתִרְיָה מַה כְּתוּב אַח"כ. וַיִּקְרַ אֱלֹהִים אֶל בְּלָעַם מִלְשׁוֹן עֲקִירָה. וְהָהוּא דָּבַר אֲרִים קָלָא, בְּמִלּוּלֵי דְכ"ה** והשכינה הנקראת "דבר" היא תרים קולה בדיבורים של כ"ה וזהו שכתוב **וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל בָּלַק וְכֹה תִדְבֵּר, כ"ה** שהיא השכינה **תִּדְבֵּר וְדָאִי** ולפי שבלעם הרשע רצה לעקור את השכינה הנקראת כ"ה מדד לו הקב"ה כמדתו שירים קולו יותר בדברי ברכותיה של השכינה.

בלעם ראה שהשכינה אומרת את הברכות

תָּא חֲזִי, בְּקִדְמִיתָא לָא כְּתִיב בא וראה בתחילה לא כתוב **הִתְיַצַּב**
כֹּה עַל עוֹלָתְךָ, אֲלֹא הִתְיַצַּב עַל עוֹלָתְךָ וְאַלְכָּה
אוּלִי יִקְרָה יְהוָה לִקְרֹאתִי. כִּיּוֹן דְּחָמָא דְּכ"ה אָמַר אֵינוֹן
בְּרַכָּאן, בְּדִין אָמַר כיון שראה בלעם שהשכינה הנקראת כ"ה היא האומרת את
 הברכות לכן אמר **הִתְיַצַּב כ"ה עַל עוֹלָתְךָ, וְאַנְכִי אִקְרָה כ"ה.**

בלק ביקש מבלעם שיפריד את עם ישראל מהשכינה וישליך אותם ממדרגתם
לָכֹה אָרָה לִי יַעֲקֹב, בְּלוּזַר, לְקוּט כמו האורה בתאנים שהוא לוקט
 תאנים מהעץ כך אמר לו בלק לבלעם לקוט והפרד אותם מהשכינה שהם מחוברים
 בה. **רַבִּי יוֹסִי אָמַר, אֲשֶׁדִּי לוֹן מִהֲהוּא דְּרָגָא דְּאֵינוֹן**
קַיִימִי, בְּמָה דָּאֵת אָמַר רבי יוסי מפרש שבלק אמר לו תשליך אותם
 מהמדריגה שהם עומדים בה כי ארה מלשון השלכה כמו שכתוב (שמואל א כ) **צִדְיָהּ**
אוּרָה. אָמַר, אִי תִיכּוּל לְמִשְׁדֵּי (ס"א לוֹן מִהֲהוּא דְּרָגָא) לְהִהוּא
דְּרָגָא דְּלִהוֹן, הָא בְּלָהוּ אֶתְעַקְרוּ מִעַלְמָא אמר בלק לבלעם אם
 תוכל להשליך אותם מאותה המדריגה שלהם הרי הם כולם יעקרו מהעולם.

וכן ביקש שז"א יעביר את המלכות מלפניו

וְלָכֹה זוּעָמָה יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל דְּלֵעִילָא, דִּישְׁתַּבַּח רוּגְזָא
קַמִּיָּה, בְּמָה דָּאֵת אָמַר היינו ישראל שלמעלה שהוא ז"א שימצא

הלימוד היומיו

לע"נ ציון בן רחל ז"ל

רוגז לפניו ויעביר את המלכות מלפניו כמו שכתוב (תהלים ז) **וְאֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם.**

ראש צורים הם האבות הקדושים וגבעות הן האמהות הקדושות

כִּי מֵרֹאשׁ צוּרִים וְגו'. (במדבר כג) **אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מֵרֹאשׁ צוּרִים, אֵלֶיךָ אֵינֶנּוּ אֲבָהֶתָּא.** דְּכֵתִיב ראש צורים הם האבות הקדושים כמו שכתוב (ישעיה נא) **הַבֵּיטוּ אֶל צוּר חוֹצֵבֶתָם.** וּמִגִּבְעוֹת אֲשׁוּרֵנוּ, אֵלֶיךָ אֲמָהֶךָ, וגבעות הן האמהות הקדושות בֵּין מִהָאֵי סִטְרָא וּבֵין מִהָאֵי סִטְרָא, לָא יִכְלִין לְאַתְלִטִּיָּא וזה שאמר בין מצד האבות שנקראים צורים ובין מצד האמהות הנקראות גבעות לא יכולים לקלל את ישראל כי הקללה לא חלה עליהם.

מראש צורים – אחיות ישראל מהבינה, ומגבעות – משאר הספירות

רַבִּי אָבָא אָמַר, כִּי מֵרֹאשׁ צוּרִים, אמר בלעם **מֵאֵן יָכִיל לְהוֹ לְיִשְׂרָאֵל** מי יכול להלחם עם ישראל, **דִּהָא הוּא אֲחִיד מִרִּישָׁא דְכָל צוּרִים נִפְקִין** הרי ישראל שרשם ואחיותם מראש כל הצורים הם יוצאים כי נשמתם מהבינה שממנה כל הגבורות יוצאות (שמות ס"ד), **וּמֵאֵן אֵינֶנּוּ צוּרִים. גְּבוּרָן.** ומה הם הצורים, הם הגבורות **דִּהָא כָּל דִּינִין דְּעֻלְמָא מֵאֵינֶנּוּ גְבוּרָן נִפְקִין, וְאֵינֶנּוּ אֶתְאַחֲדֵן בְּהוּ** שהרי כל הדינים יוצאים באלו הגבורות ונשמת ישראל אחוזה בהם כי נשמתם מהבינה שהיא ראש